

DIRECTOR: Preot V. Chindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei — împreună cu „Vieța Cooperativă“ 125 Lei
— pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de aprijin 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85,
în registrul special al publicațiilor periodice.

?

La fiecare colț, la fiecare răspântie, pe orice trotuar, în orice alergătură, îmi apare impunător și misterios același semn de întrebare.

De ce și iar de ce. Un semn încârligat, pe care lumea îl tâlmăcește în milioane de tipare, ou forme la infinit, și totuși rămâne netălmăcit.

De ce tu omule—ființă superioară, ce-ți dai importanță și titluri, ce te numești regele creaturilor—nu stai pe treapta înălțimi tale? Dece cobori din splendidul loc, destinat ție de Creator, pășind treaptă după treaptă, până ajungi în noroiul josniciei dobitocești?

De ce, inima ta curată, te stingherește? Dece nu-i lași haina ne terjelită? Care este cauza care te determină să-ți asasinezi simțemintele superioare, făcând din sufletul tău un cimitir, preșerat cu morminte profanate?

Dece părăsești drumul dreptății, luând marșul cărarilor strămbă ce te duc la ură, la răzbunare?

Dece pui totul în mișcare, pentru a face zarvă, pe când tu ai nevoie de liniște?

Dece comanzi, în tumultul melodiilor, un cântec, cu acorduri zglobii, un cântec de veselie, când ai nevoie de un cântec funeral?

Dece lași să-ți pătrundă în suflet lăcomia, pe când tu ai nevoie de a fi milostiv?

Dece această turmă de regii creației, se zgâlțâie, în hohote de răs, în mijlocul localului căptușit în fumul țigărilor, strămbându-se sub privirile tri-vialei cochetării, pe când ar trebui să verse olacrimă umilă într-o bisericuță înmormântată cu fum albastru de tămâie?

Vecinicul semn de întrebare. Același... multiplicat la infinit! ...pentru că lumea zace întru cel viclean.

de Livia Roureanu

DUMINECA X-A DUPĂ ÎNĂLTAREA SF. CRUCII

DESLEAGĂ-TE!

I-a zis: *muiere, slobozâtu-te-ai de boala ta.* (Luca 13,12) și Isus Hristos i-a dat puterea, pe care biata femeie o pierduse cu multă vreme înainte. O chemase lângă El și a deslegat-o din neputința în care era.

Glasul lui Isus, în toate timpurile, sună în urechile omului strigându-i: Desleagă-te!

Vei zice: Oare dece să mă desleg, că nu mă ține legat nici o funie nici un lanț. De ce legături să mă desleg?

O, omule! cât de orb ești și cât de neșimțitor. Tu nu vezi cu câte mii de legături ești legat? Nu vezi, plăcerile lumi cu ce lanț puternic te leagă? Nu vezi bogăția cu câte funii și lacăte nu te încătușează?

Sărmanel! Tu zici că ești liber? Uite, întoarce privirea în inima ta și vezi ce lacăte uriașe o închid. Invidia, ura, răzbunarea, lăcomia ce sunt alceva de cât tot atâtea cătușe grele ce-ți robesc sufletul. Dorul după petreceri, după bani, titluri, slujbe înalte, râvna după măririi deșarte, ce sunt alceva decât nesfârșite fire ce te leagă și te târăsc spre robie. Și tu, tu orbule susții că ești liber?

Vei zice: dacă toate acestea sunt legături, atunci ce unealtă să folosesc pentru a le sfărâma. Cuțitul ce-mi stă la îndemână nu te în aceste legături și nici cleștele, iar cu ciocanul încă nu le pot sfărâma. Cum, oare mă voi scăpa de ele? Ce să fac?

Omule! Nu cu astfel de unelte vei putea să înlături, legăturile cu care ești încătușat. Pentru fiecare legătură să întrebuițezi unealta potrivită.

Bogăția, ca să nu fie o legătură, administrează-o în așa fel încât să fie un bun, nu numai pentru tine, ci și pentru cei lipsiți.

Invidia, înlocuiește-o cu mulțumirea, că Domnul, ți-a dat după merit.

Ura, înlocuiește-o cu dragostea!

Răzbunarea, ca să o frângi, întrebuițează iertarea.

Lăcomia, prin milostenie se leapădă.

Dorul după petreceri, se nimicește prin înfrânare.

Titluri, slujbe, măririi deșarte, de vrei să le isgonești din inima ta atunci n'ai decât să îmbraci haina modestiei.

Și așa făcând, cu smerenie apropie-te de Isus în taina spovedaniei și atunci îți va zice și ție ca femeii: *Slobozitu-te-ai de boala ta:* Prin sfânta Euharistie, vei primi tărie pentru statornicia în libertate.

V. Costin

CUVINTE REGALE

Sunt atâtea de făcut în satele noastre: Este o operă nestârșit de mare de realizat dar mai presus de toate o operă de adâncă dragoste și de adâncă pricepere.

Ne-am angajat la o bătălie. Aci la centru este statul major dar, voi sunteți mulțimea oștirii; și oricât de bun or fi un stat major, fără execuția precisă și hotărâtă a oștirii întregi, nu se poate câștiga o bătălie. Cu concursul vostru și cu munca voastră Eu sunt absolut convins că vom învinge în această mare bătălie, care este o bătălie de ridicarea a Neamului, o bătălie de însănătoșire trupească și sufletească a întregului Meu popor.

Lângă vecinicie

Au zburat timpurile, cu zile pline de soare, cu ciripit de păsări prin crengi împodobite cu minunate flori mirositoare.

E iarnă. Natura parcă și-a dat ultimul sfârșit. Podoaba fructelor a lepădat-o de mult, punându-o în lada muncitorului. Vieța ce sălta zglobie, mai eri, azi s'a ascuns în pământ, iar stolul păsărelelor rămase își caută cu îngrijorare hrana.

Nemișcare pretutindeni, întreruptă din când, în când de câte o răsbuflare de vânt înghețat.

Asemenea, este și viața celor care au ajuns să umble pe margina groapei. Prin săta anilor s'a cernut în părul lor polen alb, iar în suflete o iarnă tristă. Omul la această vârstă, este o umbră de viață fugărită, un șir lung de zile, săptămâni și ani, în care își târăie, ca un verme, zilele trudite pe o glie și într'o lume unde nu-și găsește rostul.

Cei deoseamă cu el au părăsit rând pe rând viața, a rămas numai singur, ca să trăiască numai din amintirile trecutului.

Fiecare zi ce a trecut o numeri. Fiecare zi ce vine o aștepti cu strângere de inimă.

Ești lângă vecinicie.

Nu mai ai decât un pas să faci ca să ieși din această lume să întri pe tărâmul unei lumi noi, în care te așteaptă soarta, pe care ți-ai pregătit-o.

Dacă ai fost creștin bun și a-i slujit cu credință Domnului, atunci te vei bucura o vecinicie. Iar dacă nu ai fost așa, sau după faptele rele nu ai făcut pocăință, o vecinicie întreagi te vei zbate în chin și osândă. Ia seama, creștine! O viață ai, nu o prăda în păcate, ca să nu-ți pară rău la urmă!

Repară ce poți, baremi acuma când ești *Lângă vecinicie*.

de G. B. Sintioncau

Urmele Domnului

Un „învățat“ cerceta mai a-nii trecuți pustia Saharei. Călăuza lui era Arab credincios. De câte ori răsărea sau apunea soarele, el își întindea covorașul pe pământ, ingenunchia și se ruga.

„Învățatul“, care era cam necredincios, îl întrebă odată:

— Ce faci?

— Mă rog.

— Te rogi? Cui?

— Lui Alah (Dumnezeu)!

„Învățatul“ întrebă mai departe zâmbind:

— Il cunoști? L-ai văzut?

— Nu!

— L-ai atins cu mâna?

— Nu!

— Atunci ești nebun, dacă te închini unui Dumnezeu pe care nu l-ai văzut, nu l-ai auzit, nici cu mâna nu l-ai atins nici odată!

Arabul a tăcut.

A doua zi dimineața, umblând împrejurul cortului în care se odihnea în timpul nopții „Învățatul“ vede urmele copitei unei cămile.

— Pe aici au trecut cămile!

— zise el.

Arabul întrebă cu ochii aprinși:

— Văzut-ai cămilele?

— Nu!

— Pipăitu-le-ai cu mâna?

— Nu!

— Atunci dumneata ești nebun, dacă crezi în cămile pe care nu le-ai văzut, nici cu mâna nu le-ai atins!

— Da, da, numai cât li se văd urmele copitelor în nisip.

În clip aceea răsărise soarele în toată strălucirea lui. Arabul, ridicând ușor mâna spre răsărit, grăi:

— Iată urmele lui Dumnezeu! Din fapte cunosti pe făcător.

P. I. G.

Gârbovenia necuraților

Într-o Sămbătă în sinagogă Isus vindecă pe femeia „care avea duhul neputinței de opt-sprezece ani și era gârbovă și nu putea să se îndrepteze nicidecum“ Luca 13, 11.

Chinuitoarea ei stare era pricinuită de un duh rău iar nu de vre-o boală firească.

Gârbovenia ei este icoana jalnică a sufletelor robite de patima necurației. Aceasta le ține încătușate strâns de plăcerile trupesti toate gândurile și dorințele. Nu-și pot înălța mintea și inima la cer, veșnica lui fericire. O mână nevăzută îi ține plecați spre cete de jos, spre carne și sânge aici își caută mângăierea și odihna. Ca și când ar fi obsedați de vre-un duh rău.

Scăparea lui e numai la Isus Mântuitorul. Leacurile Lui sunt depuse în A) **Rugăciune.** Cel ce cere primește, cel ce caută află. Ce află? Bucurii curate și mângăiere tainică. B) **Spovedania deasă.** Aici pe lângă curățire și sfaturi potrivite se câștigă o întărire a voinței. C) **Cumine area pioasă.** Întâlnirea deaproape cu însuși Sfîntenia domolește pornirile trupesti, face ca sufletul să fie mai simțitor pentru adevărurile credinței și îl deslipește astfel de plăcerile grosolane. Sf. Filip Neri sfătuind cu stăruință spovedanie și cuminecare deasă a scos foarte mulți tineri înlănțuiți de necurație.

D) **Lectură religioasă.** Cetele Sfintei Scripturi ne va, încredința pe deplin despre marile adevăruri, că există o altă lume, un judecător drept, că omul are suflet nemuritor, că moartea nu e nimicire ci mutare la o altă vieță fără de sfâr-

șit.

Pe paginile cărților sfinte vom afla gândiri ca acestea: 1) **Suntem biserici vii ale sfintei Treimi.** Biserici sfînte prin petrecerea în ele a lui Dumnezeu (I cor. 3, 16-17) Nimic nu spunea mai tare acest templu că faptele de necurație afară din căsătorie.

2) **Suntem modulari** ale lui Isus Hristos întru care ne-am încorporat prin botez. Prin urmare trebuie să respectăm trupul lui Hristos. Orice plăcere păcătoasă este o necinstire scârboasă a lui Hristos. (I cor. 6, 15).

Toate aceste leacuri nu vor aduce vindecare dacă vor lipsi. 1) **Grija de a înconjura oca: ziunile primejdioase.** Cine iubește primejdia, în ea va peri. (Eccl. III, 27). La dansul dela care nicidecum nu pot rămânea acasă să fie cu modestie, cu intențiune curată cu groaza că în vreme ce creștinul viu să învârtă în bal, multime de suflete ard în văpaia iadului pentru păcate făptuite la petrecere ori în urma petrecerii.

Când vițiosul are bunăvoința de îndreptare va depărta dela sine multe române, multe vizite deșarte, multe teatre, filme de cinematograf, convorbiri ușurate.

II. **Infrânarea.** Nu se poate tăgădui că sunt și ocaziuni primejdioase necesare cari nu se pot înconjura cum este spre pildă facerea de baie și altele. Impotriva lor se înarmează omul cu infrânarea ochilor, infrânarea pipăitului, a închipuirii, a inimii, între infrânările cele mai folositoare trebuie înșiruită: **munca la datoria proprie,**

munca stăruitoare harnică și bucuroasă.

Răgazul și plictiseala au fost și vor fi pururea stănci neșpus de ticăloși.

Par. TEOFIL

PENTRU INIMA COPIILOR

Bunătate

Un tânăr bogat trecând printr-un sat unde se vindea la licitație o casă o cumpără fără să o vadă plătind o mare sumă.

Când se duse ca să vadă casa nu se miră când văzu că era o biată cocioabă.

Intrând în casă i se deschise ușa dela o odaie sărăcăcioasă. În odaie ședea o femeie bătrână, care sta cu mâinile încrucișate peste o carte de rugăciuni și plângea:

Biata femeie zicea suspinând:

— „O Doamne îndură-te spre mine; în minutul acesta se vinde la sfat căsuța mea, fiindcă n'am putut plăti datoriile, ce erau pe ea. Acum trebuie să părăsesc căsuța, în care am petrecut atâția ani și nu știu unde să mă duc. Cine mă va lua acum în casă pe mine, o femeie bătrână, săracă și bolnavă? Vai, ce oameni nemilostivi! Dacă muriam, îmi puteau lua căsuța, că nu o duceam cu mine.“

Bravul și nobilul tânăr răspunse:

— „Bunică dragă, n-are să-ți ia nimeni căsuța d-tale; am cumpărat-o eu pentru D-ta și ți-o cinstesc D-tale. Datoriile sunt acoperite și poți locui acum liniștită în casă. Și dacă D-ta îmi dai voie, o să-mi întocmesc o odaie în căsuța D-tale și de câte-ori voi veni pe aci vreau să petrec la D-ta.“

Acest tânăr fie-vă de exemplul M. Moțu

Moartea necredinciosului și a creștinului

Prin boala ce-a pus stăpânire pe trupul lui i se vestește necredinciosului că va muri. Ce se petrece în sufletul lui în acest ceas din urmă? Să zicem — deși lucru aproape imposibil — că și-ar fi înăbușit remușcările, că nici o îndoială nu turbură necredința lui. Aceasta îl scutește de chinuri și de teamă? Întrebați pe orcine a văzut pe patul de moarte un necredincios, dar nu lovit de una din acele boale grele, care opresc funcțiunile sufletului, ei fiind stăpân pe facultățile sale morale și știind că în curând se va prăpădi. Icoana vie a tot ce pierde, umple întreg sufletul muribun-

dului. Avea lucruri plăcute, obiceiuri. S'a legat de vieță cu mii de legături, care se rup deodată. A dat totul vieții și acum știe că le părăsește. Ruptură înspăimântătoare care, despărțind brusc sufletul de tot ce îi era scump, îl lasă singur și rănit, într'un gol fără margini, în prăpastia fără fund în care el se va coborî, în această singurătate posomorită, tăcere veșnică, somn înghețat, noapte care nu va mai avea zori, lipsă de tot ce este bun, cu un dor neînfrânat de fericire; toate aceste idei și multe altele nu mai puțin triste, apăsătoare asupra acestui suflet nenorocit, îl frământă, îl sfășie

și încep înfricoșatul său chip. Dar ce să mai zicem de starea lui nenorocită, atunci când mai are și unele îndoieli asupra principiilor pe care și le construise? Cum să zugrăvești acele mari îngrijorări, acele păreri de rău pe jumătate înăbușite de disperare, și acea privire incremenită de spaimă, care nu vede decât un trecut fără mângăiere și un viitor fără speranță? Nu de neant se teme el atunci. Din contră, îl cheamă, îl dorește din tot sufletul. Il cheamă în zadar. Singură veșnicia îi răspunde. Nu s'a gândit niciodată ce va fi dincolo. N'a făcut în tot timpul cât a trăit nici măcar un gest pentru, ca acum să aibă o mică speranță. În acest cias îi vine întrebarea dure-roasă ce-am făcut pentru veșni-

cie?

Și nu primește nici un răspuns. Să tragem perdeaua peste restul acestei scene înspăimântătoare și să lăsăm iadului să-i vadă desfășurarea.

Pentru creștinul adevărat e cu totul altfel.

Moartea, atât de groaznică pentru cel necredincios, aduce împlinirea celei mai mari dorințe a creștinului. El o dorește ca sfântul Apostol Pavel, pentru ca să fie cu Iisus Hristos. O dorește pentru a începe să trăiască, pentru a fi ușurat de povara mădulărilor, de legăturile materiale care îl rețin pe acest pământ, unde mulțumirile curate pe care el le gustă nu sunt decât o umbră ușoară a fericirii pe care o presimte. S'a văzut vreodată un creștin făcând așa precum

Leacuri pentru suflet

Mânia. Inpotrivă mănii leacul cel mai bun e tăcerea. Al doilea leac e fugăciunea. Să te rogi pentru cel ce ți-a făcut supărare.

Clevetirea. Dacă nu poți spune ceva bine despre altul, rău nu spune.

Înjurătura. Dacă vrei să te desvești de injurătură, de câte ori vei injura, ține o jumătate zi ajun sau aruncă 10 lei în lada bisericii.

Furătura. Dacă te-ai învățat a fura și vorești să scapi de păcatul acesta, începe a fi darnic; din mult, mult, din puțin, puțin. Ce ai furat întoarce înapoi, căci lucrul furat e imprumutat.

Minciuna. Atunci când ești dator să spui adevărul, spune-l oricui.

Lenea. Pune-te pe lucru. Vei odihni destu în mormânt.

Befia. Dacă azi te-ai îmbătat, mâine ține ajun, și câți bani ai dat pentru beutura atâția să dai pentru pâine săracilor.

Necurăția. Nu primi gândul necurat. Nu spune vorba necurată. Înfrânează-ți ochii. Te oprește dela orice faptă necurată.

Lăcomia. Mănâncă și bea cât îți spune mîntea, nu cât îți pofteste pantecele.

Mândria. Când îți vin gânduri de mândrie, te gândește la păcatele tale și la moarte. Nu te lauda, dar nici nu te huli. In ceace faci nu căuta plăcerea oamenilor, ci a lui Dumnezeu.

Invidia. Nu te doară la inimă pentru binele altuia. Binele cel mai mare e împărăția cerească. Asta să o dorești și să o cauți.

Cearța. Când ai să spui cui-

va ceva, spune-i liniștit. Oalele goale sună tare și oamenii proști fac gură mare.

Blăstăm. Dacă ai blăstămat pe cineva, trei zile te roagă pentru el.

Acestea sfaturi ți le dă ție cu toată dragostea.

Un preten al tău

Ce ne spune un câne ?

Eu sunt un câne și mă port ca un câne fără să-mi fie rușine.

La biserică nu mă duc; doar știți voi bine: câinii nu se duc la biserică.

La școală nu mă duc: câinii nu umblă la școală.

Posturi nu țin: câinii nu postesc.

A vorbi nu știu, știu numai lătra la alții. Eu latru la toți, câți intră în ograda noastră, ba chiar și la cei ce trec pe drum. Nu aleg că cineva e bun sau rău eu latru. Și să nu credeți, că numai eu fac așa: sunt mulți ca mine, cari nu știu ce-i iubirea frățească și le place să tot latre la alții.

Când ni se dau lăturile eu mă bat și cu părinții și cu frații. Ce-mi pasă mie, că altul creapă de foame lângă mine, numai eu să fiu sătul. Astai la noi, la câni, așa este. Mi se pare, că câteodată și oamenii fac așa.

De căsătorie și credință nu știu. Trăim cum putem și cu cine putem. Vă mirați de asta? Eu sunt un biet câne. Dacă aș fi om, mi-ar fi grozav de rușine.

Dar pentru aceea să nu credeți că sunt un dobitoc rău, Din rânduiala, care mi-a pus-o Cel de m'a zidit pe lume, eu nu ies. Datoria de câne mi-o împlinesc. Întrebați de stăpânul meu, cât de liniștit doarme no-

apte, când eu îl păzesc. Nu mișcă un fir de iarbă în curte, ca eu să nu știu. Și dacă vine un dușman, eu mă lupt cu el, și mai bucuros îmi dau viața, decât să fac târg cu dușmanul în paguba stăpânului meu.

Eu sunt un câne cinstit, și credincios,

Hector.

Intoarcerea triumfală a M. S. Regelui

Tara întreagă în mare sărbătoare a primit pe Suveranul iubit din călătoria peste mări și țări.

I-a fost solia norocoasă, iar vizita la Londra, Bruxelles și Paris a înfățișat cu adevărat o cale de luceafăr.

Deplin convins în steaua destinului Său, Majestatea Sa Regele a spus la plecare că merge în mândră solje, ca Oaspe al Regelui Angliei și ca Ambasador al poporului său. Și într'adevăr primirea l-a fost regească peste tot locul. Oficialitățile ca și populația l-au făcut Suveranului și Augustului Fiu, cele mai calde manifestațiuni de simpatie.

Mai ales în capitala Marii Britanii entuziasmul multimei a întrecut orice așteptare.

Pretutindeni, Oaspeții Regali, au făcut impresie cu adevărat regească. A lăcut înfățișarea magnifică a M. S. Regelui și gingășia Mareșului Voevod.

Presa a îndemnat populația Londrei să strige în graiu românesc: „Trăiască Regele” și poporul s'a supus cu plăcere, petrecând în urale pe vizitatorii Regali.

Dar Suveranul și Vlăstarul Regeșc n'au uitat o clipă, că sunt înalții mandatarii ai poporului românesc. În afară de

ceremonii, Ei au vizitat fabrici de armament. S'au plecat sub taina noilor mașini și au încercat cele mai moderne unelte de război.

Imaginea României a fost prezentă mereu în gândul M. S. Regelui și a îndeplinit rolul de ambasador al Românilor, cum nici un alt om n'ar fi putut face.

De aceia poporul românesc a primi pe Suveran și Prințul Mostenitor, cu cel mai mare entuziasm, așa cum se primeau în antica Romă împărații viteji, după câștigarea bătăliilor.

România și noua hartă a Europei

Săptămâna trecută postul de televiziune din Londra a difuzat în seriază numită „Noua hartă a Europei” o conferință a scriitorului, Bruce Lockhart, asupra României, însoțită de demonstrații grafice făcute de către geograful Horiabin.

D. Bruce Lockhart a prezentat cu argumente convingătoare cazul unic al României, ale cărei hotare nu pot fi obiectul unor modificări, pentru că granițele românești și regiunile învecinate sunt locuite de o populație compactă și uniformă pur românească.

Minoritățile în România, a spus d. Lockhart, sunt răspândite în grupuri mici pe întreg teritoriul țării, cu excepția unei părți din minoritatea ungară concentrată în centrul populației românești și departe de hotare.

Pe ecranul de viziune, d. Lockhart a apărut având în spate și o hartă fizică a României și pe o masă acoperită cu covoare românești o serie de păpuși îmbrăcate în costume naționale românești.

fac atâți necredincioși, să-și lepede credința și să-i pară rău că a crezut? Vai! în această clipă își dă el mai bine seama de prețul credinței sale, acum strălucește adevărul mângâietor cu toată măreția înaintea ochilor lui. Moartea este ultima rază de lumină care îl atinge. O lumină atât de puternică, încât face aproape nevăzută de seamă trecerea dela credință la vederea, limpede a însuși obiectului acelei credințe.

Nădejdea, fluturându-și făclia împrejurul patului celui care moare, îi arată cerul deschis, unde dragostea îl cheamă. Crucea pe care o ține între mâinile sale slabe, pe care o apasă pe buzele și pe inima sa, îi deșteaptă în suflet nenumărate amintiri de îndurare,

il întărește, îl înduioșează, îl însuflețește. Încă un moment și totul se va sfârși. Moartea va fi învinsă, și adâncă taină a liberării va fi împlinită. Un ultim leșin al trupului anunță că acest moment a venit. Religia ridică atunci glasul, ca pentru o ultimă sfortare a dragostei sale! „Pleacă, zice ea, suflete creștin! Pleacă din această lume, în numele lui Dumnezeu cel atotputernic, care te-a creat! în numele lui Isus Hristos, fiul lui Dumnezeu cel viu, care a suferit pentru tine, în numele spiritului sfânt Duh, a cărui împărtășire ai primit-o! Despărțindu-te de trup, să-ți fie calea deschisă către muntele Sionului, către cetatea lui Dumnezeu cel viu, către Ierusalimul ceresc, către nenumărata ceată a îngerilor și a

sfinților Bisericii, ale căror nume sunt scrise în cer!”

Sa se înalțe Dumnezeu și să risipească puterile întunericului. Toate spiritele celui rău să fugă și să nu îndrăznească să atingă oaja răscumpărată prin sângele lui Isus Hristos, mort pentru tine, răstignit pentru tine, să te scape de pedeapsă și de moarte veșnică. Acest bun păstor să recunoască oaja sa și să o bage în turmele aleșilor săi! Să poți să pezi veșnic pe răscumpărătorul tău, față către față! Să privești fața lui fără încetare, în veșnicul extaz de fericire!...”

În mijlocul binecuvântărilor, sufletul cuprins de bucurie, rupe piedecile sale și merge să primească răsplata credinței și a dragostei sale. Aci omul trebuie să tacă, cuvântul său

dispare odată cu gândul său. Nu, ochiul n'a văzut, urechea n'a auzit, mîntea nu ar putea să înțeleagă ceea ce Dumnezeu păstrează pentru cei care-l iubesc. Nu este ca o mare, care să aibă fluxul și refluxul său, ci Oceanul nemăsurat, care se revarsă peste toate țărnițele sale.

În ceasul din urmă credinciosul, cu fața luminată lasă sufletul să zboare în împărăția fericirii pentru care a ostenit în timpul vieții pe pământ.

După Chițebriand.

DE ANUL NOU vom scoate de sub tipar Calendarul „VIEȚA CREȘTINĂ”, m'circa 100 pagini, cu un conținut bogat de îndrumare sufletească. Facem puține exemplare, numai pentru a ne servi credincioșii din loc și pe unii din abonații noștri, la dorința lor.

Știri mărunte

Foc în California

Puternice incendii continuă să pustiască pădurile din mai multe regiuni ale Californiei.

Focul amenință acum peste 4.000 case din masivul muntos San Bernadino, unde localitatea Crestline a trebuit să fie evacuată.

Ședința delegației economice

A ținut ședință, la ministerul economiei naționale, delegațiunea economică a guvernului. Au luat parte d-nii: Mițuța Constantinescu, ministrul Economiei naționale, M. Cancicov, ministrul de finanțe, Gh. Ionescu-Sisești, ministrul Agriculturii și Domeniilor și M. Ghelmeșianu, ministrul Lucrărilor publice și al comunicațiilor.

S'au rezolvat lucrări curente.

Măsurile luate de ministerul Muncii pentru 1 Decembrie

În ziua de 1 Decembrie s'au împlinit 20 de ani dela Unirea tuturor provinciilor românești într-o țară mare și puternică.

Potrivit măsurilor luate de ministerul Muncii, aceasta aniversare a unității noastre naționale a fost sărbătorită cu un fast deosebit la toate căminele și cursurile profesionale de ucenici din întreaga țară.

S'au ținut cu acest prilej conferințe, pentru a lămuri tinerii muncitori despre însemnătatea deosebită a acestei date în istoria neamului nostru.

Noul atașat militar jugoslav la București

A sosit la București noul atașat militar jugoslav. d. lt. colonel Fraeçois Stropnik.

D. colonel Mușici, fostul atașat militar al Iugoslaviei la București, părăsește țara la începutul lunii Decembrie, fiind rechemat să ocupe un post important în Marele Stat Major jugoslav.

Întoarcerea delegației române care a participat la funeraliile lui Atatürk

Au sosit în Constanța cu vaporul „Transilvania“, delegația română în frunte cu d. general adj. Paul Teodorescu, ministrul Aerului și Marinei, care a fost la Ankara reprezentând guvernul român la funeraliile președintelui Atatürk.

Conferință

Încă de acum aducem la cunoștință membrilor ordinului al treilea franciscan român unit, precum și tuturor cititorilor și credincioșilor noștri din Cluj, că Duminecă în 11 Dec. c. **Ilustritatea Sa, Monseniorul Dr. E. Luga** canonic, va conferența despre: **Simfonia Cerului**, vorbind despre concepția de viață a Sf. Francisc de Asissi și cauzele evoluției ideii franciscane.

În numărul viitor a gazetei noastre se va anunța locul și ora la care se va ține această conferință,

A APARUT

În editura Tipografiei diecezane Cluj, **Calendarul Agru-lui** pe anul 1939 executat cu 10 coale hârtie satinată (160 pagini) se vinde numai pentru 10 Lei.

Este o datorie de conștiință a tuturor Agriștilor, să răspândească în pături cât mai largi acest calendar.

MAI MULTĂ LUMINĂ

„Mai multă lumină“! Această ultimă exclamație a lui Goethe a fost deapauri dorința oamenilor nevoiți să dibue prin întuneric jumătate din viața lor. Deaceia tehnica tuturor timpurilor a căutat mijloace tot mai perfecte pentru creerea unei iluminări din ce în ce mai bună a încăperilor și străzilor. Însă toate aceste iluminări se fac cu ajutorul unei surse de lumină. S'ar părea că iluminarea fără sursă și fără consumare de material ar fi tot atât de posibilă ca un perpetuu mobil lucrând fără cheltuială de energie. Și totuși știința în străduința ei a reușit să creeze niș'e substanțe, așa zise luminescente, care pe baza proprietății lor radioactive, fosforescente și fluorescente emiță lumină timp de ani îndelungați fără a consuma vre-o energie.

Ministerul economiei naționale a înregistrat deunăzi brevetul de invenție al dlui Emil Samoilă din Capitală, privind aceste produse luminescente și utilizarea lor în arta tipografică. Brevetul înregistrat sub titlul „Tiparul Luminos“ a suscitat un viu interes în toate cercurile din Capitală, date fiind perspectivele extraordinare ale acestei invenții. Pe baza acestui brevet a și început să se lucreze la punerea în aplicare a ideilor ce stau la baza a descoperirii.

Care dintre noi nu a simțit nevoia de-a găsi noaptea numele unei străzi sau șosele, numărul unei case, numele unei firme; iar în timpul nopții în casă: soneria, lumina electrică aparatul telefonic, ușa, clanța ei, sau ori ce alt obiect de care avem nevoie pentru a ne orienta în puterea nopții. Sunt cazuri când lumina electrică nu funcționează sau este stinsă din cauza unui atac aerian sau nu avem la îndemână un chibrit sau baterie electrică și când aceste produse luminoase, pot salva chiar viața cuiva. Dar lăsând la o parte utilitatea acestor culori de la sine luminoase, în viața de

toate zilele, în uzine, fabrici, mine, adăposturi de apărare pasivă, etc. produsele luminescente constituie o excelență reclamă pentru negustori și în acelaș timp o bucurie inepuizabilă pentru tineri și bătrâni, întrucât se pot confecționa tot felul de obiecte cari luminează la întuneric. Dar brevetul dlui Emil Samoilă permite și imprimarea cu mijloace tipografice obișnuite de litere și imagini în culori cari puse la întuneric luminează viu. „Tiparul luminoscent“ și-a și început activitatea, confecționând tot felul de obiecte ca celea emintite mai sus, precum și simboluri religioase (cruci, coane insigne, etc.) și amatorii se pot adresa de pe acum dlui Emil Samoilă București, str. Sf. Constantin 14, telefon 3, 16, 15.

HAZURI

DOI BETIVI

Primul: — Hâc! Cât o fi ceasul?

Al doilea, după ce-și consultă tabachera: — Vineri —

PACE

La cafenea.

— Nu-mi place! Iar se aud șovonuri de război. Nu e posibil să se stabilească odată pacea universală?

— Ba da! Și încă foarte ușor.

— Cum?

— Popoarele să cadă în voială ca în caz de război, cel care învinge să plătească despăgubire.

OBIȘNUINTĂ

Într'o închisoere englezească: Supraveghetorul: Ai luat o baie astăzi dimineață?

Deținutul: — Nu... Da'ce, lipsește vr'una?

PE GRATIS

Doamna se întâlnește cu fosta ei servitoare:

— Ei Marioaro, cum o duci? Ai găsit un loc mai bun? Câștigi mai mult?

— Apoi, s'aru' mâna conia, acum muncesc pe de geaba

— Cum așa?

— Păi is măritată...

NECAZ

Astăzi e ziua ei. I se servește dimineața o cafea cu lapte și o felie de cozonac. Tilly moare cozonacul în cafea și istăcnește în plâns.

— Ce e Tilly? Cine te-a suflărat?

— Hu-hu-hu...

— Spune maichi.

— Cozonacul...

— Cum așa?

— Cozonacul îmi bea toată cafeaua.

Citiți plătiți și răspândiți

„VIEȚA CREȘTINĂ“

TIPOGRAFIA „VIEȚA CREȘTINĂ“ CLUJ

Geograful Horiabin a combătut teza „spațiilor albe“ din hărțile etnografice ale contelui Telekz. El arată apoi că geograful ungar a utilizat în chip tendențios „spațiile albe“ din regiunea Carpaților, pentru a da iluzia vizuală că Românii nu ar constitui o masă compactă în Transilvania.

Hărțile cartografice ale d-lui Horiabin au complectat și ilustrat în chip elocvent conferința dlui Bruce Lockhart, care s'a terminat cu elogiul personalității M. S. Regelui Carol II al României. Smintind că El a câștigat dragostea și respectul poporului englez, după cum s'a dovedit cu prilejul vizitei Regale la Londra.

Un remediu minunat

Mumar trăește fericit în cabana sa; el e sănătos, nesuferind de nici o infirmitate și nu este leneș. Din zorii zilei și până la apusul soarelui, Mumar lucrează harnic la întreprinderea a Societății de Palmieri din Africa ecuatorială. Munca s'a este apreciată de superiorii săi și el este ales ca supraveghetor. — Mumar este prevăzător; el nu risipește banul câștigat, într'un cuvânt: e econom. El nu-și riscă banul jucând cărți sau alte cărți de noroc; el nu cumpără lucruri nefolositoare; din contră — el cheltuiește banii pentru a cumpăra obiectele cele mai necesare gospodăriei sale, iar ceace-i rămâne — depune la casa de economii. — Mumar trăește astfel fericit cu familia sa.

Într'o zi, însă, Mumar nu se simte bine; deși corpul său e ferbinte, el tremură de frig, se întinde pe pătura sa și nu poate lucra toată ziua. Când își dădu sesma că are malarie, el luă zilnic 1 gram 300 de chinină, timp de 7 zile. Fapt miraculos: după 7 zile Mumar este complet vindecat și își poate relua lucrul.

Chinina este într'adevăr un remediu miraculos, care a salvat milioane de oameni bolnavi de paludism.

Comisiunea Paludismului de pe lângă Societatea Națiunilor recomandă acum pentru prevenirea malariei o doză zilnică de 0 grame 400 de chinină pentru tot sezonul paludismului, iar pentru tratamentul acestei malarii — o doză zilnică de 1 gram, 1 gram 300 de chinină timp de 5—7 zile. În caz de recidivă — procedeză ca și prima oară (70).